

prima instanță - (Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău) G. Muntean
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Albu, S. Procopciuc, A. Toderaș

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea Municipală Regia „Apă-Canal-Bălți” și de Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord” (în proces de insolabilitate),

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Interraionale de Stat „Acva-Nord” împotriva Întreprinderii Municipale Regia „Apă-Canal-Bălți”, intervenient accesoriu Agenția „Apele Moldovei”, cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală Regia „Apă-Canal-Bălți”, casată integral hotărârea Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău din 28 noiembrie 2011 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 19 martie 2009 ÎIS „Acva-Nord” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că conform Contractului de livrare a apei potabile nr. 1 din 25 noiembrie 2005, încheiat între ÎIS „Acva-Nord” și ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți”, ultima și-a luat angajamentul să efectueze achitarea lunară, nu mai târziu de data de 10 a fiecărei luni pentru luna precedentă, a câte 1,77 lei/m³ inclusiv TVA.

Conform Monitorului Oficial, ordinului nr. 638 din 02 noiembrie 2007 și pct. 2.2 al Contractului nr. 2 din noiembrie 2007 tarifele au fost schimbate la 2,67 lei fără TVA sau 3,20 lei cu TVA inclus.

Invocă că ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a încălcat contractul și la 01 mai 2008 a acumulat o datorie pentru apa livrată, în sumă de 11 502 587,15 lei.

Menționează că conform pct. 4.3 al Contractului nr. 1 din 25 noiembrie 2005 cât și contractului din 07 noiembrie 2007, pentru fiecare zi de întârziere se calculează penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată, care la 31 mai 2008 constituie 2 239 833,87 lei.

Indică reclamantul că la 27 mai 2008 s-a adresat către pârât cu solicitarea de a restitui sumele, însă nu au primit nici un răspuns.

Astfel, a solicitat ÎIS „Acva-Nord” încasarea de la ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a datoriei în mărime de 11 502 587,15 lei, a penalității în sumă de 2 239 833,87 lei, cât și a taxei de stat în mărime de 412 272,63 lei, în folosul statului. (vol. I f.d. 4-5)

La 22 ianuarie 2010 ÎIS „Acva-Nord” a înaintat cerere de modificare a cerințelor, solicitând încasarea datoriei în mărime de 31 712 890,42 de lei, a penalității în mărime de 2 239 833,87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată. (vol. II f.d. 5)

Prin hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție Chișinău din 21 mai 2010 acțiunea s-a admis integral. (vol. II f.d. 35-38)

Prin decizia Curții de Apel Economice din 24 noiembrie 2010 s-a admis apelul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți”, s-a casat hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție Chișinău din 21 mai 2010 și s-a restituit pricina la rejudecare în prima instanță. (vol. II f.d. 71-73)

La 13 ianuarie 2011 ÎIS „Acva-Nord” a depus cerere de modificare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a sumei de 49 657 212,42 lei cu titlu de datorie pentru livrarea apei potabile pentru perioada 01 ianuarie 2007 - 01 decembrie 2010, a sumei de 8 783 939,41 lei cu titlu de penalitate pentru neexecutarea în termen a obligațiunilor contractuale, 13 218 284,5 lei cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că la 25 noiembrie 2005 între părțile litigante a fost încheiat Contractul nr. 1 din 25 noiembrie 2005, în corespundere cu care ÎIS „Acva-Nord” în calitate de furnizor s-a obligat să livreze neîntrerupt apă potabilă în conformitate cu STAS 2874-82 „Apa potabilă. Cerințe Inginerești”, până la rezervorul cu apa curată (RAC) 12 mii v3v. Bălți, în baza limitelor prezentate de către ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” în calitate de abonat, care, la rândul său, s-a obligat să primească apa potabilă livrată și să efectueze plata conform tarifului aprobat și în termenele stabilite de contract.

Conform pct. 4.1 al Contractului nr. 1 din 25 noiembrie 2005 s-a stabilit prețul de 1,77 lei inclusiv TVA pentru un m³ de apă potabilă.

Astfel, pe perioada anilor 25 noiembrie 2005 - 16 noiembrie 2007 raporturile juridice dintre părți au fost reglementate de contractul dat.

Ulterior, la 16 noiembrie 2007 între părți a fost încheiat Contractul nr. 1 din 16 noiembrie 2007.

Conform pct. 4.1 al Contractului nr. 1 din 16 noiembrie 2007 s-a stabilit prețul de 2,67 lei fără TVA pentru un m³ de apă potabilă.

Prin ordinul Directorului General al Agenției „Apele Moldovei” nr. 6 din 23 ianuarie 2008, publicat în Monitorul Oficial la 29 ianuarie 2008, s-a aprobat tariful pentru apa potabilă realizată de ÎIS „Acva-Nord” consumatorilor angro, în mărime de 3,56 lei pentru un m³ de apă fără TVA.

Modificarea prețului apei livrate de către furnizorul ÎIS „Acva-Nord” consumatorului ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” este expres prevăzută de pct. 2.2 al Contractului nr. 1 din 16 noiembrie 2007, care prevede că abonatul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă folosită conform tarifului aprobat de legislația în vigoare calcularea căroră se coordonează cu abonatul, dar în caz contrar de schimbare a prețurilor la energia electrică pe parcursul derulării actualului contract plata se va efectua conform tarifului nou aprobat.

La fel, prin ordinul Directorului General al Agenției „Apele Moldovei” nr. 14 din 01 martie 2010, publicat în Monitorul Oficial la 09 aprilie 2010, s-a aprobat tariful pentru apa potabilă realizată de către ÎIS „Acva-Nord” consumatorilor angro, în mărime de 2,99 lei pentru m³ de apă fără TVA.

Astfel, s-a stabilit că pe perioada 16 decembrie 2007 - 29 ianuarie 2008, tariful pentru apa furnizată de către ÎIS „Acva-Nord” consumatorului ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a constituit 2,67 lei fără TVA pentru un m³ de apă și 3,20 lei cu TVA pentru un m³ de apă, iar începând cu 29 ianuarie 2008 până la sfârșitul lui 15 martie 2010 prețul a constituit 3,56 lei fără TVA și 4,27 lei cu TVA și începând cu 15 martie 2010 - 2,99 lei fără TVA pentru un m³ de apă potabilă.

Prin urmare, invocă că conform actelor de livrare a apei și facturilor fiscale ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a acumulat datoriile formate în perioada 01 ianuarie 2007 - 01 decembrie 2010 în sumă totală de 49 657 212,42 lei, dintre care: pentru anul 2007 în sumă de 6 268 526,24 lei; pentru anul 2008 în sumă de 13 904 575,69 lei; pentru anul 2009 în sumă de 18 125 578,76 lei; pentru perioada 01 ianuarie 2010-01 decembrie 2010 în sumă de 11 376 531,73 lei.

Totodată, ca urmare a neachitării în termen a datoriei menționate, conform pct. 4.3 din Contractul nr. 1 din 16 noiembrie 2007, pârâțul urmează să achite penalitate în mărime de 8 783 939,41 lei și conform prevederilor art. 585, 617 și 619 Codul civil, dobândă de întârziere în sumă de 13 218 284,5 lei. (vol. II f.d. 87-96)

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 15 iulie 2011 în proces a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu Agenția „Apele Moldovei”. (vol. II f.d. 155-156)

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 28 noiembrie 2011 acțiunea s-a admis integral și s-a încasat de la ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” în beneficiul ÎIS „Acva-Nord”, cu titlu de datorie pentru livrarea apei potabile pentru perioada 01 ianuarie 2007 - 01 decembrie 2010 suma de 49 675 212,42 lei, cu titlu de penalități pentru neexecutarea în termen a obligațiilor contractuale suma de 8 783 939,41 lei, cu titlu de dobândă de întârziere suma de 13 218 284,50 lei și cu titlu de taxă de stat suma de 577 427,40 lei. (vol. II f.d. 178, 179-184)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 decembrie 2011 ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a declarat apel. (vol. II f.d. 187-192)

Ulterior, la 19 februarie 2013, pe parcursul examinării cauzei, ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a declarat apel suplimentar, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 28 noiembrie 2011, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii. (vol. III f.d. 80-101)

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2013 s-a admis cererea ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” privind efectuarea expertizei judiciare și s-a dispus efectuarea expertizei judiciare contabile în comisie Centrului de Expertize Judiciare, fiind amânată ședința până la determinarea expertului de către conducătorul Centrului de Expertize Judiciare. (vol. III f.d. 169-173)

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 11 iunie 2013 s-a dispus efectuarea expertizei judiciare contabile, procesul fiind suspendat până la efectuarea acesteia. (vol. III f.d. 211-216)

La 01 octombrie 2014, Curtea de Apel Bălți a recepționat Raportul de expertiză nr. 1175 din 22 august 2014. (vol. IV f.d. 1-2, 3-17)

La 22 octombrie 2014, în cadrul ședinței de judecată, ÎIS „Acva-Nord” a înaintat cerere prin care a solicitat numirea unei expertize judiciare contabile repetate. (vol. IV f.d. 58-59, 67-68)

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014 s-a dispus efectuarea expertizei judiciare contabile repetate, procesul fiind suspendat până la efectuarea acesteia. (vol. IV f.d. 69-76)

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016 s-a reluat examinarea cauzei. (vol. IV f.d. 149)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 s-a admis apelul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți”.

S-a casat integral hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție Chișinău din 28 noiembrie 2011 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintat de ÎIS „Acva-Nord” împotriva ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți”, intervenient accesoriu Agenția „Apele Moldovei”, cu privire la încasarea datoriei pentru livrarea apei potabile.

S-a încasat de la ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” în beneficiul ÎIS „Acva-Nord”:

- 32 044 773,59 lei cu titlu de datorie;
- 2 702 296 lei cu titlu de dobândă de întârziere;
- 5 736 014 lei cu titlu de penalitate;

S-a încasat de la ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” în beneficiul ÎIS „Acva-Nord” suma de 454 303 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest cererea înaintată de ÎIS „Acva-Nord” împotriva ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți”, intervenient accesoriu Agenția „Apele Moldovei”, cu privire la încasarea datoriei pentru livrarea apei potabile s-a respins.

S-a dispus neexecutarea silită a Deciziei în partea ce ține de încasarea datoriei de 32 044 773,59 lei. (vol. IV f.d. 220-253)

La 15 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. V f.d. 45), ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, cu casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

În acest sens, a indicat că la data examinării pricinii în ordine de apel, datoria pentru perioada indicată în acțiune a fost achitată, faptul dat fiind constatat prin Raportul de expertiză nr. 66 din 22 ianuarie 2016, precum și, rezultă din concluziile instanței de apel. Astfel, constatând lipsa datoriei, instanța de apel, fără un temei legal, a dispus neexecutarea silită a deciziei în partea ce ține de încasarea datoriei de 32 044 773,59 lei.

Susține că concluzia instanței de apel prin care a fost admisă cerința privind încasarea datoriei pentru perioada de 01 ianuarie 2007 - 01 decembrie 2010 este eronată și contravine normelor de drept, or, în temeiul art. 586 alin. (1) Codul civil, în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe prestații similare, iar suma plătită nu este suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor, se stinge datoria pe care o indică debitorul în momentul efectuării plății. Dacă debitorul nu face o astfel de precizare, se stinge datoria care a ajuns prima la scadență.

Consideră că, instanța de apel în mod greșit a constatat existența datoriei ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” față de ÎIS „Acva-Nord”, or datoria pretinsă era stinsă încă la 31 mai 2013, până la data soluționării pricinii în ordine de apel și careva temeiuri pentru admiterea cerinței ÎIS „Acva-Nord” de încasare a datoriei de 32 044 773, 59 lei nu a fost.

La fel, consideră că instanța de apel, ca urmare a neaplicării legii care trebuia să fie aplicată, în mod eronat a admis și cerințele ÎIS „Acva-Nord” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și penalității.

Astfel, invocă că concluzia instanței de apel privind neaplicarea art. 617 alin. (5) Codul civil, în conformitate cu care, debitorul nu este în întârziere atât timp cât prestația nu a avut loc din cauza unor împrejurări neimputabile debitorului, este una greșită.

Or, reclamantul ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” putea pretinde încasarea dobânzii de întârziere în cazul dacă ar fi survenit termenul limită de achitare și dacă ar fi rezervat dreptul după sine de a aplica astfel de sancțiuni în ordinea preventivă.

Astfel, dobânda de întârziere se încasează de la data punerii debitorului în întârziere, însă, la caz, instanța de apel contrar prevederilor legale nu a stabilit momentul punerii ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” în întârziere.

La fel, una din condițiile punerii în întârziere este somarea debitorului după ce obligația a ajuns la scadență. Atât timp cât creditorul nu cere constatarea întârzierii debitorului, se presupune că acesta nu l-a prejudiciat și că creditorul a consimțit tacit la prelungirea termenului de executare.

Mai mult ca atât, ÎIS „Acva-Nord” nu era în drept să pretindă dobânzile de întârziere, deoarece în contractele încheiate cu ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” nu sunt prevăzute expres condițiile de calculare a dobânzii de întârziere.

Totodată, indică că concluzia instanței de apel prin care a fost admisă încasarea penalității în mărime de 5 736 014,47 lei este eronată și contravine normelor de drept, or, în materialele prezentate pentru efectuarea expertizei judiciare contabile, n-au fost stabilite careva facturi sau conturi eliberate de către ÎIS „Acva-Nord” în adresa ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” pentru calcularea penalității.

La 04 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. V f.d. 30), ÎIS „Acva-Nord” (în proces de insolabilitate) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, cu casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 28 noiembrie 2011.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, și anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Susține că instanța de apel a indicat eronat faptul că ÎIS „Acva-Nord” a aplicat neargumentat tariful în conformitate cu Ordinul Agenției „Apele Moldovei” nr. 6 din 23 ianuarie 2008, fără acordul administrației publice locale și ANRE.

Or, prin Ordinele Agenției „Apele Moldovei” nr. 6 din 23 ianuarie 2008 și nr.14 din 01 martie 2010 au fost aprobate tarifele pentru apă potabilă realizată de ÎIS „Acva-Nord” consumatorilor angro, care au fost aprobate de Agenția „Apele Moldovei” doar după revizuirea și aprobarea de către ANRE a tarifului majorat la energie electrică.

ÎIS „Acva-Nord”, fiind întreprindere de stat, nu a fost în drept să comercializeze / livreze apa potabilă la tarif mai mic decât cel reglementat de către stat, aprobat în cazul dat prin Ordinele Agenției „Apele Moldovei” nr. 6 din 23 ianuarie 2008 și nr. 14 din 01 martie 2010.

Astfel, menționează recurentul ÎIS „Acva-Nord” (în proces de insolabilitate) că, potrivit pct. 2.2. al Contractului nr. 1 din 16 noiembrie 2007 semnat de ambele părți, „Abonatul este obligat să efectueze plata pentru apa folosită conform tarifului aprobat de legislația în vigoare calcularea căroră se coordonează cu abonatul, dar în caz contrar de schimbarea prețurilor la energie electrică pe parcursul derulării actualului contract plata se va efectua conform tarifului nou aprobat”.

Mai invocă că, în conformitate cu art. 932 alin. (1), (2) Codul civil, retribuiția se consideră convenită în mod tacit dacă, în raport cu împrejurările, asemenea lucrări sau prestații se fac numai în schimbul unor retribuții. Dacă nu este stabilit cuantumul retribuției, se consideră că s-a convenit, în cazul existenței unor tarife, asupra retribuției tarifare, iar în cazul inexistenței unor tarife, asupra retribuției obișnuite.

Astfel, în dependență de împrejurări, sau majorat tarifele în urma majorării tarifelor la energie electrică. Tarifele nou aprobate nefiind contestate au fost aplicate de ÎIS „Acva-Nord” la emiterea facturilor fiscale pentru serviciile de livrare a apei potabile, iar beneficiarul ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” a recepționat respectivele facturi, acțiunile date fiind ca modificare a contractului în mod tacit de părțile contractante în ceea ce privește tariful serviciilor.

La fel, indică că o dovadă certă că părțile au convenit la modificarea tarifului la apă potabilă și expedierea facturilor fiscale este actul de verificare reciprocă semnat de ambele părți la 30 aprilie 2008, după majorarea tarifelor din 30 ianuarie 2008.

Majorarea tarifelor pentru apa potabilă a avut loc după majorarea tarifelor la energie electrică, situație prevăzută în pct. 2.2 al contractului semnat de părți.

Susține că începând cu 20 noiembrie 2008 și până la 21 martie 2010, fără careva motive întemeiate pârâtul a refuzat să primească facturile fiscale, iar începând cu 21 iunie 2010 tariful s-a micșorat la 2,99 lei fără TVA și acesta iarăși a acceptat facturile fiscale.

La 21 iunie 2010, prin scrisoarea cu nr. 907, pârâtul din propria inițiativă a solicitat modificarea contractului în ceea ce privește tariful de 2,99 lei fără TVA, fapt prin care se demonstrează că la acel moment deja a fost de acord cu modificarea prevederilor contractuale privind tariful pentru apă.

Afirmă că Raportul de expertiză nr. 66 din 22 ianuarie 2016 și concluziile relatate în el nu au efectul actului normativ, nu creează rapoarturi juridice noi, nu modifică cele existente și nicidecum nu abrogă actele normative, în cazul dat Ordinele Agenției „Apele Moldovei” nr. 6 din 23 ianuarie 2008 și nr.14 din 01 martie 2010.

Astfel că, în conformitate cu prevederile art. 158 alin. (4) Codul de procedură civilă, raportul de expertiză este examinat în ședință de judecată și evaluat în ansamblu cu celelalte probe și prin urmare nu este o forță probantă pentru instanță la emiterea deciziei.

Totodată, menționează că la efectuarea expertizei a fost examinată doar perioada în care a fost majorat tariful la apă potabilă, adică până la 01 mai 2010, iar începând cu luna mai 2010, nu a fost examinată, chiar dacă litigiul este pe perioada 01 ianuarie 2007-01 decembrie 2010.

Prin urmare reține recurentul că, faptul livrării apei potabile de către ÎIS „Acva-Nord” către ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” este dovedit. Volumul livrat este confirmat de ambele părți și nu este contestat de intimat. Tariful aplicat de ÎIS „Acva-Nord” la livrarea apei potabile este aprobat de organul competent Agenția „Apele-Moldovei”, publicat în Monitorul Oficial, care, la fel, nu a fost contestat, fiind în vigoare și obligatoriu. Acte ce dovedesc achitarea acestor volume și valoarea lor nu au fost prezentate de către intimat. Perioada litigiului este 01 ianuarie 2007-01 decembrie 2010, iar instanța de apel a examinat și sa expus doar în privința perioadei de 01 ianuarie 2007-31 mai 2010.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 15 decembrie 2016 a fost expediată în adresa părților la 06 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 357 (vol. IV f.d. 268).

Potrivit avizelor de recepție anexate la materialele cauzei, decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 a fost recepționată de ÎIS „Acva-Nord” la 16 ianuarie 2017

(vol. IV f.d. 269) și de ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” la 10 ianuarie 2017 (vol. IV f.d. 270).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor declarate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile declarate de ÎM Regia „Apă-Canal-Bălți” și de ÎIS „Acva-Nord” (în proces de insolabilitate) nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Întreprinderea Municipală Regia „Apă-Canal-Bălți” și de Întreprinderea Internațională de Stat „Acva-Nord” (în proces de insolabilitate), se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari